

Pienlehdet

Otto Sinisalo

Eri tekijöitä: 66°: 25°

<http://www.ulapland.fi/home/opiskelijat/jnaas/jouman/6625.htm>

Lapin Yliopiston graafisen suunnittelun ainejärjestön tekijöiden antologiasta löytyy hyvinkin valmista jälkeä. Jyrki Vainio on taitava karikatyyripiirtäjä, jonka yhden ruudun pläjäyksissä on oivaltavia ideoitakin. Onpa mies tosin jo palkittu tekijä. Kukka-Maria Kiurun naivistiset eläinhahmot viehättävät toteavuudellaan. Harvoin omakustanteissa näkee niin toimivaa toimintasarjakuvaa kuin JP Ahosen Tuholaistorjuja. Juonessa ei ole päätä eikä häntää, mutta liikkeen kuvaaminen ja ruutujen väliset siirtymät toimivat loistavasti. Webbisarjakuvastaan Desert Rocks tunnettu Jarkko Nääs kertoo tarinan erikoisista vaihtoehto-ihmisistä. Nääs on sarjakuvantekijänä jo valmis raskaaseen sarjaan. Koska nähdään ensimmäinen oma albumi?

Laadukkaista yksittäisistä sarjakuvista huolimatta yhdistävän teeman puuttuminen haittaa albumia kokonaisuutena: on sekaisin sarjakuvanovellia, kuvallista absurdismia ja huumoristrippejä ilman yhteistä aihetta. Yksittäisten tekijöiden esitelyyn se on kuitenkin hyvä alusta ja sellaiseksi se lienee tarkoitettukin.

SAATTEEKSI

Kivi Larmola on päättänyt pitkän kautensa Sarjainfon pienlehtikriittikona. Larmola hoiti tehtävänsä näkemyksellä ja ammattitaidolla. Hänen jättämiään suuria bootseja yritän nyt täyttää.

Yksi sarjakuvan valteista ja samalla heikkouksista taiteena on alhainen julkaisukynnys. Kuka tahansa voi julkaista sarjakuvan. Pienlehtikenttä on laadullisesti kirjava. Siksi on tärkeää, että sarjakuvaseurojen julkaisut ja omakustanteet noteerataan ja kiin-nostavat tekijät nostatetaan esiin. Lupaavat tekijät ansaitsevat huomiota, kehittyvät taiteilijat palautetta ja veteraanit tunnustusta.

Pienlehtien arvioiminen on haastavaa. Yhden tekijän omakustannetta ja suuren kustantamon kaupallista julkaisua ei voida mielekkäästi vertailla. Pienlehti on arvioitava kontekstissaan. Silti kriitikko voi yrittää tavoittaa olennaisen: mitä yritetään kertoa, jos mitään.

Arvioitavaa saa lähettää osoitteeseen:

Otto Sinisalo, Isokaari 6 A 17, 00200 Helsinki. Pernaruttokirjeet mieluiten sähköpostiin: otto.sinisalo@welho.com

Anne Muhonen: Ada - Pohjan kruunu
<http://www.adasarjakuva.com>

Anne Muhonen yllätti positiivisesti ensimmäisellä Ada-albumilla, joka kertoi itsetunto-ongelmien kanssa painiskelevan rokkarinaisen tarinan. Toinen albumi jatkaa siitä, mihin ensimmäinen jäi: Adan omat pulmat on ratkaistu, mutta tällä kertaa ongelmia on päähenkilöön ripustautuvilla miehillä. Muhonen myös laajentaa sarjan henkilökaartia esittelemällä Adan ystäväpiiriä.

Tekijän vahvuudet ovat aidon tuntuisesa dialogissa ja terävässä henkilökuvauksessa. Etenkin albumin avaava karikatyyri itsekokeskeisen pinnallisesta naistenmiehestä on mainio. Muutenkin tarinan hahmot ovat aitoja, pois lukien ajoittain turhan pyhimäinen päähenkilö.

Muhosen piirrosjälki on kehittynyt edellisestä albumista, mutta on edelleen karua. Kuvien sommitelmissa ja kuvakulmissa on jäykkyyttä, joka karsiutunee ajan myötä.

Ada on omakustanteeksi poikkeuksellisen kunnianhimoinen työ nuorelta tekijältä: jatkuvajuoninen, pitkä ja kertova sarjakuva. Sille soisi näkevänsä jatkoa.

Aino Louhi, Kaija Papu: Mun pulla vs. sun pulla
kaino-kustanne@jippii.fi

Ihan kuin saisi lukea niitä vihkoja, joita luokan tytöt kierrättivät keskenään ala-asteella. Joskin nyt tytöt ovat naisia, vihko on sarjakuva ja koulu Tampereen AMK. Louhi ja Papu ovat kirjanneet tuntojaan ruoasta, musiikista, elokuvista ja milloin mistäkin eräänlaiseksi päiväkirjaksi. Sarjakuvailmaisua käytetään hyväksi pitämään lehden löyhä rakenne koossa. Puhuvat päät kommentoivat ja yhdistävät irrallisia tekstikappaleita. Vaikka ironiaa ja itseironiaa käytetäänkin etäännyttämään lukijaa,

Ada järjestää asiat.

tuntee silti pääsevänsä tirkistelemään teki-joita. Tähän lehden viehätys perustuukin: mahdollisuuteen nähdä vilaukselta viipale tunteettomien elämää. Viihdyttävä, joskin kertakäyttöinen sarjakuva.

Eri tekijöitä: Sarjari #62 - Rahavalta
<http://go.to/sarjari>

Suomen punaisimman kaupungin sarjakuvaseura on päässyt asian ytimeen. Rahavalta-teemanumerossa Tampereen sarjakuvaseuran tekijät suomivat yksissä tuumin Kuningas Mammonaa palvelijoiheen. Vaikka teemaa käsitelläänkin enimmäkseen ennalta-arvattavasti - raha ei tuo onnea vaan eriarvoisuutta - saarnaamiselta ja moralisoinnilta vältytään. Sarjakuvia värittää Sarjarille tyypillinen vinksahantun huumori. Lieneekö puhuttelevan aiheen syytä, että Sarjarin vakiokaarti näyttää yltyneen tavalista parempiin suorituksiin. Nalle Virolaisen brutaalissa hyväksikäytön kuvauksessa

©Anne Muhonen

on Virolaiselta totuttua enemmän kerronnallisuutta. Pirstävää! Pekka Mannisen Kapteeni Kuolio viihdyttää nokkelalla sarjakuva sarjakuvassa -tehokeinolla. Otso Höglund potkii lukijaa kiveksille tuttuun taapaansa.

Jarkko Lehdon terassilla suuria puhuvat kasvottomat työläiset vaikuttavat lako-nisuudellaan. Marko Latva-Nikkola onnistuu sanomaan kahdessa sivun tarkassa tuokiokuvassaan jotain olennaista rahan vaikutuksesta ihmissuhteisiin. Valittu aihe on muutenkin poikkeuksellisen vahvasti läsnä kaikissa antologian tarinoissa. Numero #62 on temaattisesti ja laadullisesti yhtenäisin Sarjari aikoihin.

©Jarkko Nääs

66: 25: Jarkko Nääs kertoo vaihtoehtoisista.